את הנער המארשה והחזיקה האיש ושכב
עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו ׃
ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות
כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש ׃
כן הדבר הזה׃ כי בשדה מצאה נערה
המארשה ואין מושיע לה׃ כי מצא איש
נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב
עמה ונמצאו׃ ונתן האיש השכב עמה לאבי
הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר
ענה לא יוכל שלחה כל ימיו׃ לא יקח איש
את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו׃ לא יבא
פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה׃ לא
יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו
בקהל יהוה׃ לא יבא עמוני ומואבי בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד
עולם׃ על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים
בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך ׃
את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך׃
ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך
יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך
יהוה אלהיך׃ לא תדרש שלמם וטבתם
כל ימיך לעולם׃ לא תתעב ארמי כי אחיך
הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו׃ בנים
אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל
יהוה׃ כי תצא מחנה על איביך ונשמרת

ר׳ שלמה אשר יצא מן הכלל הזה׃

ואם בחקלא ישכח גברא ית
עלימתא דמארסא ויתקף בה
גברא וישכוב עמה ויתקטיל
גברא דשכיב עמה בלחודהי׃
ולעלימתא לא תעביד מדעם
לית לעלימתא חובת הקטול
ארי כמא די יקום גברא על חבריה
ויקטלניה נפש כן פתגמא הדין׃ ארי
בחקלא אשכחה צוחת עלימתא
דמארסא ולית דפריק לה׃ ארי׳
ישכחכן גבר עלימתא סתו לתא הילא
מארסא ויחדנה וישכוב עמה ויתפחון׃
ויתון גברא דשכיב עמה לאבוהא דעלימתא
חמשין סלעין דכסף ולה תהי לאתו
חלף די ענה ית לבר דשו למפטרה כל
יומוהי׃ לא תסגבי ית אתת אביהי
ולא יגלי כנפא אביהי׃ לא ירבי דפסיק
ודמחבל למיעל בקהלא דיי׃ לא ירבי
ממזורא למיעל בקהלא דיי אף דר׳
עשיראה לא ירבי למיעל בקהלא דיי׃
לא ירבון עמונאי ומואבאי למיעל
בקהלא דיי אף דר׳ עשיראה לא ירבון
להון למיעל בקהלא דיי עד עלמא׳ על
עסק די לא ערעו יתכון בלחמא ובמיא
באורחא כמי דנפקתון ממצרים ודי אגר
עליך ית בלעם בר בעור מן פתור ארם
דעל פרת ללטטותך׃ ולא אבא׳ יי׳
אלהך לקבלא מן בלעם והפך יי׳ אלהך
לך ית לוטין לברכן ארי ריחמך יי׳
אלהך׃ לא תתבע שלמהון וטבתהון
כל יומך לעלם׃ לא תרחק אדמאי
ארי אחוך הוא לא תרחק מצראה
ארי דיור הויתא בארעיה׃ בנין די
יתילדון להון דרא תליתאה ידכי להון
למיעל בקהלא דיי׃ ארי תפוק
משריתא על בעלי דבבך ותסתמר
מכל מדעם בישא׃

ער שתלד׳ כי כמשריקום וגו׳ לפי
פשוטו זהו משמעו כי מעשה היא
ובחזקה עמד עליה מאד
העמיד על חפצו להרגו׳ ורבותינו
דרשו הרי זה במלמד׳ וכן׳ לא יקח
איש לו כה ליקחנו ואין הדרשי
הוסיפו לו כה׳ ולא יגלה כנף אביו׳
זהו שנאמרה יכם של אבן האיש
ליאבן׳ והרי כבר הוזהר עליה
משום עבות אחי אמך אולי
לעבור עליו בשני לאוין ולמיוך
לה לא יבא ממזר׳ שאין ממזר
אלא ואחייבי כריתות וקל וחומר
מחייבי מיתות כ׳ שאין בעבר
מיתות כ׳ שאין בה כרת׳
פגוע דכא׳ שנפגעו א׳
שנדכאו בעצם שלו׳ וכרות
שפכה׳ שברת הגיד ושוב אינו
יורה הילוח דרע אלא שופך
ושוחק ואינו מוליד׳ לא יבא
בקהל׳ לא ישא ישראלית׳ ולא
יבא עמוני וגו׳ לא ישא ישראל׳
על דבר׳ על העצה שיעצו
להחטיאכם כדי שבר בלעם
ברך׳ שהייתם מתיראים׳ לא
תדרש טובתם׳ ומלו שנ׳ שיר
ישב בקרבך׳ מטל אין׳ זהבן הל
לא תדרש שלומם׳ לא תתעב
אדומי׳ לעבדי׳ אעב שראוי לך
לשנאן מיעצו לחרב לקראתך
ויה טעם כי יחיך הוא׳ לא תת
מעני׳ מכל וכל׳ ומעם שדרך
זכריהם ליאור׳ מה טעם
שהיו לכם אכסניא בשעבוד
הרחק לפיכך בנים אשר יולדו
להם דור שלישי וגו׳ ושאר אומות
מותרין לו מיד׳ לאחר שהרחה
מהחטא טיאון לאדם קשה לומן

אגפיך ועמים אשר אתך
לעיט עפור כל כנף וחיה העם
השרה נתתיך לאכלה׳ על
פני השדה תפל כי אני דברתי׳
נאם אדני יהוה׳ ושלחתי אש
במגוג וביושבי האיים לבטח
וידעו כי אני יהוה׳ ואת שם
קדשי אודיע בתוך עמי
ישראל ולא אחל את שם

קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה
קדוש בישראל׳ הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה׳ הוא היום אשר
דברתי׳ ויצאו ושבו ערי ישראל
ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה
בקשת ובחצים ובמקל יד ובכידון
וכערו בהן אש שבע שנים׳ ולא
ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו
מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו

ין ההורגן שהחורגן הורגן
בעולם הזה׳ והמחטיאון הורגן
מן העולם הזה׳ ומן העולם
הבא׳ לפיכך אדום שקדמם
בחרב׳ לא נתעב׳ וקן מעריב
שע׳ מעם׳ ואילו שהחטיאום
נתעבו׳ כי הנאו אחיה׳ ושל
ושמורת׳ שהפטן מקרבן
בשעת הסכנה׳ מקדה לילה

את שלליהם וכזזו את בזזיהם נאם
אדני יהוה׃ והיה ביום ההוא ׃
אתן לגוג מקום שם קבר בישראל
את גיא העברים קדמת הים וחסמת
היא את העברים וקברו שם את גוג ׃
ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג ׃
וקברום בית ישראל למען טהר את
הארץ שבעה חדשים׃ וקברו כל עם
הארץ והיה להם לשם יום הכבדי׃